

РЕШЕНИЕ

№ 8667

гр. София, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВ. М.

при участието на секретаря Т. Ц.
като разгледа докладваното от ЦВ. М. Гражданско дело № 20221110131429 по описа за 2022 година

Предявени са установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98а ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено съществуването на парични задължения в размер на сумите, както следва: 453,63 лв., представляваща цена за доставена и потребена електрическа енергия за обект, находящ се в ....., с клиентски № ....., за периода от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.11.2020 г. до окончателното плащане, както и 21,34 лв., представляваща лихва за забава за периода от 16.04.2020 г. до 17.11.2020 г., за които суми по ч. гр. дело № 59168/2020 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.12.2020 г.

Ищецът ... /с предишно наименование „.../ твърди, че е налице облигационно правоотношение, възникнало между него и ответницата Я. П. С. въз основа на договор за продажба на електрическа енергия при общи условия, чиито клаузи са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за периода от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г. електрическа енергия до обект, находящ се на адрес: ....., с клиентски № ....., като купувачът не е заплатил дължимата за нея цена. Сочи, че за претендираната електрическа енергия са издадени 6 броя фактури, както следва: № 277240674/20.02.2020 г. за отчетен период от 13.01.2020 г. до 12.02.2020 г., № 278871981/23.03.2020 г. за отчетен период от 13.02.2020 г. до 14.03.2020 г., № 280465711/22.04.2020 г. за отчетен период от 15.03.2020 г. до 11.04.2020 г., № 282327342/21.05.2020 г. за отчетен период от 12.04.2020 г. до 12.05.2020 г., № 283832816/22.06.2020 г. за отчетен период от 13.05.2020 г. до 12.06.2020 г. и № 285520413/22.07.2020 г. за отчетен период от 16.06.2020 г. до 13.07.2020 г., като съгласно Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия сумите по тях са платими в 10-дневен срок. Допълва, че на основание чл. 107 ЗЕ е издал справка за възникнали задължения, която съдържа всички претендирани суми. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответницата Я. П. С., чрез назначения по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител – адв. А. Д., е подала отговор на исковата молба, с който

изразява становище за неоснователност на исковете. Оспорва реалното потребление на фактурираното количество електрическа енергия. Оспорва да е доказана изправността на индивидуалния електромер, както и същият да е отчитал коректно електрическата енергия. Оспорва данните, удостоверени в представените от ищеца фактури и справка за консумация на клиент. Оспорва относимостта на представените заявления от 06.03.2013 г., споразумителен протокол от 15.03.2013 г., както и 2 броя разписки от 15.03.2013 г., тъй като се отнасят за период преди процесния. Не оспорва представените фактури, както и отразяването им в счетоводството на ищеца. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Безспорно по делото е, че ищецът ... /с предишно наименование „...“ е доставчик на електрическа енергия, съгласно Лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия № Л-135-11/29.11.2006 г. на ДКЕВР, Лицензия за търговия с електрическа енергия № Л-229-15/17.05.2007 г. на ДКЕВР и Лицензия за доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция № Л-409-17/01.07.2013 г. на ДКЕВР.

Представени са Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ..., които уреждат продажбата на електрическа енергия на потребителите, присъединени към разпределителната мрежа на територията, за която дружеството притежава лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия.

От 6 броя фактури съответно: № 277240674/20.02.2020 г. за отчетен период от 13.01.2020 г. до 12.02.2020 г., № 278871981/23.03.2020 г. за отчетен период от 13.02.2020 г. до 14.03.2020 г., № 280465711/22.04.2020 г. за отчетен период от 15.03.2020 г. до 11.04.2020 г., № 282327342/21.05.2020 г. за отчетен период от 12.04.2020 г. до 12.05.2020 г., № 283832816/22.06.2020 г. за отчетен период от 13.05.2020 г. до 12.06.2020 г. и № 285520413/22.07.2020 г. за отчетен период от 16.06.2020 г. до 13.07.2020 г., чиято обща стойност за целия отчетен период от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г. възлиза на 453,63 лв., се установява, че ищецът ... е осчетоводил като данъчно събитие предоставянето на услуга по доставка на електрическа енергия до обект, находящ се в ..., с клиентски № .... и титуляр на партията – Я. П. С..

От извлечение от електронната система на ... се установява, че ищцовото дружество е начислило на ответницата Я. П. С. суми за доставена електроенергия до обект, находящ се в ....., с клиентски № .....

Със заявление с вх. № 001008317073/06.03.2013 г. ответницата Я. П. С. е отправила до ищеца ... /тогава все още „...“ искане за отсрочване/разсрочване на задължението ☐ за плащане на начислени суми за потребена електрическа енергия за обект с клиентски № .... на 6 броя вноски.

Със споразумителен протокол от 15.03.2013 г. ответницата е признала задълженията си към ищеца за консумирана и незаплатена електрическа енергия за периода от 29.12.2012 г. до 29.01.2013 г. по клиентски № .... в общ размер на 161,85 лв., която сума тя се е задължила да заплати на 4 броя вноски.

От справка от Служба по вписванията за вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партия на ответницата се установява, че по силата на договор за покупко-продажба, вписан на 26.07.2002 г., Я. П. С. е придобила собствеността върху недвижим имот, находящ се в .....

От заключението на вещното лице по съдебносчетоводната експертиза се установява, че на името на ответницата при ищеца се води открита партия за продажба на електрическа

енергия до обект, находящ се на адрес: ....., с клиентски № ....., по която редовно са осчетоводявани задължения и плащания. Експертът изяснява, че за периода от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г. са отчетени и фактурирани количества електроенергия, отразени в процесните 6 броя фактури на обща стойност от 550,88 лв. с ДДС, които са осчетоводени от ищеца и се водят като задължение за плащане от ответницата. След приспадане на извършените плащания в размер на 97,25 лв., с което частично е погасено задължението по фактура № 277240674/20.02.2020 г., експертната е приела, че останалата неплатена сума по процесните 6 броя фактури възлиза на 453,63 лв. Установява се още, че размерът на лихвата за забава за периода от 16.04.2020 г. до 17.11.2020 г. се равнява на сумата от общо 22,63 лв.

От изслушаното и прието по делото заключение на вещото лице по съдебно-техническата експертиза се установява, че при ищеца са налице данни за сключен договор за продажба на електрическа енергия за обект, находящ се в ....., с клиентски № ....., като измерването на електрическа енергия е извършвано със СТИ с фабричен № 2267063. Експертът изяснява още, че фактурираното с процесните 6 броя фактури за периода от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г. количество електрическа енергия съответства на реално измереното такова, като процесното средство за измерване отговаря на метрологичните изисквания.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98, ал. 1 ЗЕ.

Основателността на иска предполага установяване от ищеца възникването на облигационно правоотношение по договор за продажба между него и ответницата при общи условия, по силата на което е доставил електрическа енергия в твърдяните количества до процесния обект и за ответницата е възникнало насрещно задължение за заплащане на уговорената цена в претендирания размер.

Съгласно разпоредбата на чл. 92, т. 4 ЗЕ, страна по облигационното правоотношение по доставка на електрическа енергия е крайният клиент, а понятието „краен клиент“ по смисъла на ЗЕ е дефинирано в т. 27 г от ДР на закона, според която „краен клиент“ е клиент, който купува електрическа енергия или природен газ за собствено ползване. Съгласно разпоредбата на чл. 98а ЗЕ доставката на електрическа енергия се осъществява по силата на договор, сключен при общи условия, които с оглед разпоредбата на чл. 98а, ал. 4 ЗЕ влизат в сила без изрично приемане, а при липса на възражение от потребителя, след публикуването им в централен и местен ежедневник. Съгласно чл. 4, ал. 2 от Общите условия (ОУ), одобрени с Решение № ОУ-059/07.11.2007 г., изменени и допълнени с Решение № ОУ-03/26.04.2010 г. на ДКЕВР /понастоящем КЕВР/, потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа, съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, а съгласно чл. 4, ал. 4 потребител на електрическа енергия за стопански нужди е физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа, съгласно действащото законодателство. Следователно, анализът на посочените разпоредби показва, че договорът за продажба на електрическа енергия има неформален характер и се счита за сключен при доставяне на електрическа енергия от страна на обществения доставчик и ползването ☐ от потребителя. В случая, при съвкупна преценка на доказателствата по делото съдът приема, че в периода от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г. ответницата Я. П. С. се легитимира като собственик на апартамент № 220, находящ се на адрес: ..., поради което същата се явява „потребител на електрическа енергия“ по отношение на посочения обект, за който не се спори, че е присъединен към електроснабдителната

мрежа на ищеца, на чиято лицензионна територия той е разположен. За да достигне до този извод съдът съобрази най-напред данните, отразени в обсъдената по-горе справка от Служба по вписванията за вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партида на ответницата /л. 42-45 от делото/, в която е посочено, че по силата на договор за покупко-продажба, вписан на 26.07.2002 г., Я. П. С. е придобила собствеността върху процесния недвижим имот, за който се отнася исковата претенция. Действително посочената придобивна сделка е осъществена много преди исковия период, като в справката не са отразени вписвания в регистъра за последващо прехвърляне на правото на собственост или учредяване на право на ползване в полза на други лица, различни от ответницата. В същото време от нейна страна липсва оспорване относно верността на вписаните в така обсъдената справка обстоятелства, като нейните възражения в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК съдържат единствено общо оспорване относно липсата на облигационно правоотношение с ищеца. Нещо повече, тя не е представила и доказателства за оборване на отразените в справката обстоятелства, поради което съдът намира, че доказателствената стойност на този документ не е оборена по делото и същият представлява достатъчно доказателство за принадлежността на правото на собственост, което в случая се явява релевантно. За пълнота следва да се отбележи, че вписаните в регистъра данни се отчитат от съда като достоверни, доколкото съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 2/21.04.2005 г. за воденето и съхраняването на имотния регистър последният е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотеки, възбрани и други права, предвидени в закон, а в ал. 2 е уточнено, че имотният регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове. В подкрепа на извода относно качеството „потребител“ на електрическа енергия по отношение на ответницата е и съдържанието на обсъдените по-горе извлечения от електронната система на ... /л. 12-23 от делото/, от които се установява, че ищцовото дружество е начислявало на нейно име суми за доставена електроенергия именно до обект, находящ се в ....., с клиентски № ....., Нещо повече, представени са още и фактури за процесния период, също отнасящи се за посочения адрес /л. 24-35 от делото/, в които като потребител отново е посочена Я. П. С., както и справка за консумация на клиент /л. 37 от делото/, от която са видни показанията на средството за търговско измерване /СТИ/ на адреса на ответницата, индивидуализирано по клиентски номер и номер на обект. Само за пълнота следва да се отбележи, че с оглед подаденото заявление за отсрочване на задължение от 06.03.2013 г. /л. 38 от делото/, както и сключения въз основа на него споразумителен протокол от 15.03.2013 г. /л. 39 от делото/, носещи подписа ѝ, чието авторство тя не е оспорила в хода на процеса, може да се направи извод, че С. е потвърдила качеството си на потребител на електрическа енергия за битови нужди по отношение на обект с клиентски № ....., което е в подкрепа на вече възприетото по-горе в тази насока. При съобразяване на изложеното, съдът приема, че съвкупната преценка на доказателствата по делото навежда на категоричен извод, че ответницата Я. П. С. се явява титуляр на партида за използвана електрическа енергия на адрес в ....., с клиентски № ....., чийто собственик е тя, поради което същата има качеството потребител на електрическа енергия за битови нужди по смисъла на § 1, т. 42 от ДР на ЗЕ, действал към релевантния период. Следователно, между нея и ищцовото дружество, в качеството му на енергийно предприятие по смисъла на § 1, т. 24 от ДР на ЗЕ, е възникнало облигационно правоотношение с твърдения предмет, като отношенията между тях се регулират от общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ..., одобрени с Решение № ОУ-059/07.11.2007 г., влезли в сила на 26.11.2007 г., изменени и допълнени с Решение № ОУ-03/26.04.2010 г. на ДКЕВР. Последните са общоизвестни, публикувани са в редица издания на периодичния печат и съгласно чл. 98а, ал. 4 ЗЕ обвързват всички абонати на енергийния снабдител, без да е необходимо изричното им приемане от страна на

потребителя. Нещо повече, според решение № 189/11.04.2011 г. по т. д. № 39/2010 г. на ВКС, II т. о., съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 4 ЗЕ /приложима за продажба на електрическа енергия при публично известни общи условия/ предпоставка за влизане в сила на общите условия е публикуването им най-малко в един централен и един местен всекидневник и изтичането на 30 дни след първото им публикуване. Действително, съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса ищецът следва да докаже влизането в сила на представените от него Общи условия за продажба на електрическа енергия, но в горното решение на ВКС се приема, че не съществува пречка, ако на съда е служебно известно в кои всекидневници са публикувани Общите условия, те да бъдат посочени в съдебното решение. В случая, приложение намират именно посочените по-горе Общи условия на ..., като същите са публикувани както във в. „Телеграф“, бр. 927, така и във в. „Посредник“, бр. 927, видно от представените сертификати за публикувана реклама /л. 62 от делото/.

На следващо място, от представените по делото справки за консумация на клиент, от които са видни показанията на средството за търговско измерване /СТИ/ с фабричен № 2267063 на адреса на ответницата, индивидуализирано по клиентски номер и номер на обект, се установява, че за процесния период ищецът е изпълнявал задължението си за предоставяне на услуга по доставка на електроенергия до имот, находящ се в ....., като съгласно заключението на вещото лице по съдебносчетоводната експертиза размерът на задължението за доставената и потребена такава за периода от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г. възлиза на 550,88 лв. с ДДС. В същото време въз основа на заключението по съдебно-техническата такава по делото се установи, че така фактурираното количество електрическа енергия съответства на реално измереното такова, като това е станало въз основа на годни средства за измерване, преминали изискуемите метрологични проверки. В случая, данните по делото сочат на категоричен извод, че електромер с фабричен № 2267063, чиито показания са изследвани от вещото лице, и за който той е приел, че е метрологично годен, се намира именно в процесния апартамент № 220, находящ се в ..., за който обект се отнася исковата претенция, като в този смисъл е и съдържанието на представения по делото констативен протокол /л. 114 от делото/, от който става ясно, че същият е монтиран през 2016 г., т. е. преди исковия период. Ето защо, при съвкупна преценка на обсъдения по-горе доказателствен материал съдът прави извод, че фактурираната от ищеца в рамките на исковия период цена на електрическа енергия, равняваща се на общата сума от 550,88 лв., касае именно собствения на ответницата обект – апартамент № 220, находящ се в ..., като нейната стойност съответства на показанията на находящия се в него електромер с фабричен № 2267063. По делото се установява, че от страна на ответницата е извършено плащане в размер на 97,25 лв., с което частично е погасено задължението по фактура № 277240674/20.02.2020 г., поради което останалата неплатена сума по процесните 6 броя фактури се равнява на 453,63 лв. Ето защо, противно на поддържаното с отговора на исковата молба, съдът приема за доказано доставянето на твърдяното количество електрическа енергия до собствения на Я. П. С. обект – апартамент № 220, находящ се в ..., чиято стойност възлиза на посочената по-горе сума от 453,63 лв., колкото е и заявеният от ищеца размер, поради което предявеният от него главен иск се явява основателен и следва да се уважи изцяло.

Посочената сума следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.11.2020 г. до окончателното плащане.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Основателността на иска предполага установяване от ищеца наличието на главен дълг, изпадане на ответницата в забава и размера на обезщетението за забава.

В случая, с оглед извода на съда относно съществуването на главното задължение за цена на потребена електрическа енергия в размер на 453,63 лв. в правната сфера на ищеца е

възникнало акцесорното такова за заплащане на обезщетение за претърпените вреди вследствие неточното изпълнение от ответницата в темпорално отношение на това парично задължение. В чл. 19, ал. 1 и 2 от Общите условия към договора за продажба на електрическа енергия е уговорено, че потребителят е длъжен да заплаща продажната цена за доставената електрическа енергия ежемесечно – в десетдневен срок. В издадените фактури изрично е посочен срокът за плащане на задълженията по тях. Съгласно правилото на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато денят на изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Следователно, от деня, следващ 10-тия ден за плащане, ответницата изпада в забава и от този момент дължи мораторна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, освен ако не е предвидено друго. В случая, най-ранната фактура е тази от 20.02.2020 г., отнасяща се за отчетен период от 13.01.2020 г. до 12.02.2020 г., като с оглед посоченото в нея, тя е била платима най-късно до 16.03.2020 г., поради което считано от 17.03.2020 г. ответницата е изпаднала в забава в плащането на дължимата по нея сума, както и на тези по останалите 5 броя фактури, отнасящи се за исковия период. Съгласно заключението на вещото лице по съдебносчетоводната експертиза размерът на лихвата за забава върху задължението за цена на електрическа енергия за претендиращия период от 16.04.2020 г. до 17.11.2020 г., се равнява на сумата от 22,63 лв., поради което предявеният акцесорен иск за сумата от 21,34 лв. също се явява основателен и следва да се уважи изцяло.

По отговорността за разноски:

В съответствие със задължителните разяснения, дадени с т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. Предвид изхода на спора – частична основателност на предявените искове, право на разноски има всяка от страните съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на заявителя - ищец следва да се присъдят сторените разноски в производството по ч. гр. дело № 59168/2020 г. по описа на СРС, 79 състав, както и в исковото производство, които съответно възлизат на 121,00 лв. – платена държавна такса и адвокатско възнаграждение, както и 929,00 лв. – платена държавна такса, депозит за особен представител на ответницата, депозити за ССЧЕ и СТЕ, както и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: ....“ срещу Я. П. С., ЕГН *****, с адрес: .... установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98а ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Я. П. С. дължи на ... сумата от **453,63 лв.**, представляваща цена за доставена и потребена електрическа енергия за обект, находящ се в ....., с клиентски № ....., за периода от 13.01.2020 г. до 13.07.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.11.2020 г. до окончателното плащане, както и сумата от **21,34 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 16.04.2020 г. до 17.11.2020 г., за които суми по ч. гр. дело № 59168/2020 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 16.12.2020 г.

ОСЪЖДА Я. П. С., ЕГН *****, с адрес: .... да заплати на ..., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....“, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **121,00 лв.**, представляваща разноски в производството по ч. гр. дело № 59168/2020 г. по описа на СРС, 79 състав, както и сумата от **929,00 лв.**, представляваща разноски в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____